

Et nulla planta semen producit simile semini, à quo est orta. Quædam enim melius faciunt semen, quædam peius. Et è quibusdam malis seminibus, arbores bonæ proueniunt, vt ex amygdalis amaris, & malis granatis acidis. Quarundam arborum semen, cùm fuerint debiles, deficit, velut pini & palmæ. Et non prouenit facilè è semine malo arbor bona, nec è bono semine mala arbor. Verùm in animalium multoties contingit, vt è malo bonum nascatur, & contrà quoque. Arbor præterea dum corticem habet duram admodum, sterilis fit, & si scindatur radix eius, & fissuræ illius immittatur lapis, iterum fiet fertilis. In palmis quoque si folia, vel foliorum puluis, vel palmæ masculinæ cortex foliis fœmellæ palmæ apponatur, vt cohæreat, citò maturefcunt eius fructus, casûsque eorum prohibebitur. Discerniturque masculus à fœmella, quia prius pullulant eius folia, sùntque minora, quàm illiusitidem è fragrantia discernuntur. Alicubi verò ex aliquo horum, vel ex omnibus istud contingit. Quòd si forte ex odore masculi abduxerit quipiam ventus ad fœmellam, sic quoque maturefcunt ipsius fructus, quemadmodum cùm folia masculi ex illa fuerint suspensa. Ficus quoque syluestres per terram expansæ, sicubus hortensibus conferunt. Eodem modo balaustræ oleis conducunt, quando vnâ plantantur.

CAPVT VII.

Resus plantarum nonnullæ in aliam speciem transmutantur, veluti nux dum senuerit. Sic dicunt quòd calamintha in mentham vertatur, & tragium item abscissum, & iuxta mare plantatum, sifymbrium fiat. Triticum quoque, & linum transmutari in aliam speciem aiunt. Belleninum verò, quod perniciosum est, in Persia natum, in Ægyptum transplantatum, & Palestinam, fit edendo. Amygdala quoque, & mala granata, suam malitiam per culturam amittunt. Et mala granata stercore porcino radicibus iniecto, & aqua dulci frigida rigata, meliora redduntur. Sed amygdali clauis confixæ, gummi per multum tempus stillantes meliores redduntur. Multæque syluestres plantæ

Α κήτὰ κηπέτῃ καὶ πρὸ φυτῶν, ὡς περὶ ἀρχῆς ἀσπόμεοι ὅμοιον τῷ σπέρματι, ἐξ οὗ αὐτῶν ἐκέρσσον. πινὰ γὰρ κρείττον σπέρμα ποιοῦσι, πινὰ χεῖρον, καὶ ἐκ πινῶν κακῶν σπερματικῶν κελά δένδρα ποροβαίνουσιν, ὡς τὰ ἐξ ἀμυγδαλῆς πικρῆς καὶ ῥοιᾶς ὀξέως. πινῶν δὲν δρον πάλιν σπέρμα αἰ ἀδότης γίνονται, ἐκλείπει τὸ γινέσθαι κελά αὐτὰ, ὡς αἱ πεύκα καὶ οἱ φοίνικες. οὐ ποροβήρονται ἢ βροδῖως ἐκ σπέρματος κακοῦ κελά δένδρα, οὐδὲ ἐκ σπέρματος ἀγαθοῦ κεκαὶ δένδρα. τὸ δὲ ἐκ πινεθῶ γινέσθαι ἀγαθόν, καὶ τὸ ἐναντίον, ἐσ τοῖς ζώοις πολλὰίμας διέσειεται. πάλιν δένδρον τὸ ἔχον σκληρὸν λίαν τὸν φλοιὸν, στέρον ἄπο κείνουται· ἐὰν δὲ γὰρ ἢ ῥίζα αὐτῆ, καὶ τῆ γαστρῆ λίθος ἐμβληθῆ, δόξορον γίνονται. ἐν ἧ τοῖς φοίνικιν ἀδύλλα, ἢ ψιλῶς, ἢ φλοῖος τῆ ἀρρένος φοίνικος τοῖς φύλλοις τῷ θήλειος σμυτιθεῖν, ἵνα πως σμυτῶσται, ταχέως πεπαινόμεναι οἱ κερποί. καλὺται δὲ καὶ ἢ πτόσις αὐτῆ. διακρίνεται δὲ ὁ ἀρρῶν δὸν τῷ θήλειος, ὅτι πορώτως βλαστάνουσι τὰ τοῦτου φύλλα, αἰ εἰσι παρὰ τὰ τῷ θήλειος σμυτῶσται, δὴ καὶ διὰ τῆς διαδίας. ἀλλαχθὺ ἢ ἐκ πτος αὐτῶν, ἢ ἐκ παύτων συμβαίνει. τυχόν ἢ καὶ ἐκ τῆς διαδίας τῷ ἀρρένος ἐπαγαγῆ, τὸ ἀέμενος πορὸ τὸν θήλειος, πεπαινόμεναι καὶ οὕτως οἱ κερποί, ὡς περὶ ὀπότεν τὰ φύλλα τῷ ἀρρένος τῷ θήλειος ἀπαγορῶνται. συκαὶ ὄσσωπος ἀρρηγί εἰς τὴν γλῶττῆ ἀπλωτῆται, συμβόηονται τὰ πολλὰ τῆς κηπέτῃς συκαῖ· τὰ βαλαύστα τῆς ἐλαίας συμβόηονται, ὅταν ὁμοῦ φυτεύονται. Κεφάλαιον ζ.

Ε Πάλιν ἤδη φυτῶν πινὰ μεταλλάσσονται εἰς ἄλλο εἶδος, ὡς ἢ κερπύα, ὅταν γινεσθῆ. λέγεται πάλιν, ὡς ἢ καλαμίνθη μεταβόηεται εἰς ἡδύοσμον· καὶ τὸ τρέχον ἢ τρυφὴν καὶ φυτῶν δὲν παρὰ τῶν θαλάσσαν τυχόν, ἔσται σπύμβρονον. φασὶ πάλιν ὡς ὁ σπτος καὶ τὸ λίνον μεταβόηονται εἰς ἔπτερον εἶδος. βελάνιον ἢ τὸ δηλητηρεῖωδες, τὸ φθούμβρονον ἐν τῇ Περσίῃ, μεταφυτινόμενον ἐν Αἰγύπτῳ ἢ ἐν Παλαιστίνῃ, γίνεται βροσ

σιμον. οὕτως αὐμυδαλῆ, καὶ ῥοιᾶ, μεταβόηονται δὸν τῆς ἰδίας κηπέτῃς διὰ γρηγορίας εἰς τὸ χηρῶτερον. ἀλλ' αἱ ῥοιᾶ καὶ, χοιρίας κόσμου ἐμβληθῆναι τῆς ῥίζης, καὶ δι' ὕδατος ψυχροῦ καὶ γλυκίος ποτιζόμεναι, βελποῦται· αὐμυδαλῆ δὲ, ἢ λαν ἐμπληγνυθῆναι αὐταῖς, καὶ κόμμας διὰ πολλοῦ κηροῦ ἐπιπέσειν ἐκβόηομεναι, βελποῦται. πολλὰ δὲ φυτὰ ἀρρηγί διαταῖ